

Gråd stadig have Folket med os til at kunne tage Kampen op. Vi have den Følelse, at den politiske Interesse og den Trang til at forsvare vore Rettigheder, som i boede vort Folk indtil for nogle faa Aar siden, atter lidt efter lidt maa arbejdes op, forinden vi Repræsentanter for Folket have Følelsen af, at vi have Folket bag os, saa at det vil staa fast og Vraast med os, naar vi igen paa Finansloven og under Forhandlingen slaa et Slag for Folkets Selvstændighed, for dets Frihed og dets Rets Ufrænkkelighed. Saa længe vi ikke have det, ere vi naturligvis nødt til at bære os ad, saaledes som Flertallet i dette Øjeblik har raadet os til at tage Stillingen paa Finansloven. Men saa vist som jeg hvert eneste Aar, jeg har siddet her, har udtalt den Overbevisning, som jeg har udtalt nu, om Fæstningens Betydning for vort Folk og dens uhyggelige, skæbnevangre Stilling for Folkets Fremtid og hele Tilværelse, saa vist er det, at saa snart der bliver Lejlighed for Folkets Repræsentanter til at indtage en Stilling, hvorfra vi kunne bekæmpe alt, hvad der endnu er tilbage i Regeringsstykket og i Lovgivningsmagtens Stilling af Provisorier, men, saa snart Stillingen bliver saaledes, at man igen kan tage en aaben Kamp op, saa er det sikkert, at jeg ikke vil være med, hvis Flertallet da skulde ville vedtage at bevilge Midler til denne hensynsbrende, elendige, provisoriske Anstalt — Daareanstalt.

Den fungerende Krigsminister

(Ravn): Jeg vil blot sige to Ord i Anledning af det Foredrag, vi nu hørte. Det er jo ikke første Gang, jeg har hørt det, og jeg er overbevist om, at det ærede Medlem er saa fast i sin Position, at det slet ikke kan nytte noget at imødegaa ham. Jeg vil blot gentage, hvad jeg sagde før, at det ikke er rigtigt, naar det siges, at vi ikke have Besætning til Fæstningen. Vi have paa Sjælland og Øgrupperne der omkring en Besætning, som er tilstrækkelig. Naturligvis vilde det være bedre at faa den større, men vi have en Besætning, der, naar det kniber, og vi ikke kunne faa flere over, er tilstrækkelig. Naar det ærede Medlem sagde, at han vidste, at de allerfleste af dem, der havde stemt for Fæstningen, ikke syntes om den. (Bluhme: Nej, jeg troede!) Troede, altsaa det var det ærede Medlem, der troede det! Ja, det er en anden Sag. Jeg troede, han sagde, at jeg troede, at de havde stemt mod deres Overbevisning, men naar han kun siger, at han troede, at de havde stemt mod deres Overbevisning, er han meget haard mod de Mennesker, men det maa da

staa for hans Regning, det kan jeg ikke tage mig af. Ja, det var egentlig blot det, jeg vilde sige. Jeg vilde blot igen protestere mod den Anskuelse, at Fæstningen ikke skulde kunne finde fornøden Besætning i det Tilfælde, at det kniber. Siden man er kommen tilbage til det Tilfælde i 1807 og har nævnt to Ting, der var galt fat den Gang, nemlig at Fæstningen ikke dueede, og at Folkene vare borte, vil jeg sige, at naar de Omstændigheder indtræffe, kan man ikke forlange, at Fæstningen skal holde sig.

Rødt: Jeg kunde ønske at gøre nogle faa Bemærkninger til min ærede Sidemand, det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds (Vinblad). Jeg fremkom ikke med mine Udtalelser om Arbejderpartiet og Socialdemokratiet, fordi jeg ventede nogen Tak, Anerkendelse eller Paastønnelse. Jeg tror, man gør rigtig i under alle Forhold at dømmes saa fordomsfrit og saa retfærdigt som muligt. Det har jeg gjort, og det anser jeg for min simple Pligt, og jeg antager ogsaa, at Socialdemokratiet og ethvert andet Parti vilde følge samme Regel over for deres Modstandere. Det vilde i alt Fald være Idealet, og jeg synes, man gør det i, saa vidt muligt, at stræbe efter Idealet, selv om man har vanskeligt ved at naa det. Det ærede Medlem nævnedes at jeg havde sagt, vi skulde slaas til sidste Mand, som om det var mit Valgsprog. Det er en Fejtagelse. Tværtimod, jeg har fremstillet det som en Frage. Jeg har sagt, at, naar der ikke staaer Mænd bag disse Ord, er det uheldigt. Jeg siger, at vi hynge her i Landet saa meget om, at vi ville slaas til sidste Mand, uden at vi i Virkeligheden kunne eller ville gøre noget i den Retning, saaledes som Forsvarslagen er ordnet nu for Tiden. Mit Standpunkt er ganske ligefremt Forsvarsstandpunktet. Jeg siger, at saa længe vort Land ikke bliver angrebet, bør vi holde os tilbage, men hvis vi blive angrebne uden vort Ønske og stil mod vor Vilje, bør vi staa saaledes og have Forsvarsvæsenet ordnet saaledes, at vi kunne forsvare os efter vor Evne. Jeg mener ikke, at man skal gaa letfindig til Værks langt ud over vore økonomiske Midler, men saa godt som vi formaa det, bør vi forsvare os, og en Forsvarsplan, der gaar ud herpaa, bør vort Folk altid have, den bør altid være det danske Folk velkommen. — Imidlertid er der noget, der hedder Kamptaktik og jeg vil tillade mig at gennemføre den lige over for Socialdemokratiet. Jeg vil tillade mig at overføre Angrebet, Kampen, om De vil, paa deres egen Vej. Socialdemokraterne føre uafslædelig en Forsvarskamp for deres Sin-